

Nolltolerans

Anna Odell

gjorde succé med filmen
"Återträffen" och har rest sig
efter skolårens mobbning

Mobbning

drev dottern till att ta
sitt liv - nu hjälper
föräldrarna andra

"Hela handen"

arrangerade temavecka

Källby

satsar på förebyggande
arbete i skolan

Varenda unge ska ha rätt
till en trygg och säker
skolmiljö!

Innehåll:

Anna Odell	4
Våga va dig själv	8
Notiser	10
Stark och snäll	12
Källby	13
Produktionsdagboken	14

Ledare: Karl Dahl

"Att inte se skogen för alla träden", fast omvänt.

Jag firar ettårs-jubileum som verksamhetsansvarig för Nolltolerans mot mobbning. Det har varit en lärorik, händelserik och utvecklande period. Året har kantats av många skratt, intressanta diskussioner och spännande samarbeten. Men min högtidsdag är ingenting i jämförelse med verksamhetens jubileum, Nolltolerans mot mobbning firar nämligen 10 år i år!

Det senaste året har jag bland annat fått vara med om lanseringen av vår alldeles egenproducerade spelfilm "Escape – en film om nätmobbning" (den har i skrivande stund "streamats" över 40 000 gånger!). Jag har fått träffa skolpersonal, föräldrar och skolbarn i alla delar av landet under mina föreläsningsturnéer från norr till söder. Nu är jag mitt uppe i produktionen av en ytterligare film för barn på mellanstadiet och mycket mer. Men allt detta kan självklart inte mäta sig med det som verksamheten uppnått under de senaste tio åren.

Ett samtal som stannat hos mig. I oktober månad blev jag uppringd av en mamma till ett barn som gick på en grundskola i Stockholm. Hon berättade att hennes son blivit systematiskt mobbad under en längre tid, både psykiskt och fysiskt. Hon hade självfallet tagit upp frågan med skolledningen och de hade varit hjälpsamma. Det startades ett åtgärdsprogram som innebar olika aktiviteter för både offer och förövare. Så långt så bra.

Dock förändrades inte barnets situation mer än marginellt. Till en början gavs han andrum och fick under en period en egen resursperson, en slags livvakt kan man säga. Det innebar dock, enligt mamman, att han kände sig mer utpekad som ett offer. Förövarna ändrade sig strategi och sökte upp pojken utanför skoltid, på väg till och från skolan samt i anslutning till andra fritidsaktiviteter.

Mamman påtalade problemet, nya åtgärdsprogram upprättades. Vid vårt samtal berättade mamman att hon stannat hemma från jobbet med sin son den senaste veckan. Ingen från skolledningen hade hört av sig. Precis innan vårt samtal hade hon ringt skolans rektor och sagt att hon vill byta skola, det var lättare sagt än gjort. Den aktuella rektorn erbjöd ett nytt åtgärdsprogram. Mamman ville då få hjälp att göra en anmälan till Skolinspektionen. Hon fick kalla handen.

I vårt samtal guidade jag henne efter bästa förmåga i hur hon kunde gå tillväga, hur anmälningsprocessen ser ut och vad som händer efter att Skolinspektionen fått ärendet på sitt bord. Men det jag framförallt gjorde var att lyssna, bolla idéer och finnas där för henne i den ytterst ansträngande situation hon befann sig i. Vårt samtal fick mig osökt att minnas talesättet "att inte se skogen för alla träden", fast omvänt. För i min roll som verksamhetsansvarig älskar jag tillfällena då jag får en chans att möta vårdnadshavare, skolpersonal, fritidspersonal med mera. Verkliga människor av kött och blod som söker hjälp, stöttning och guidning. Att de väljer att vända sig till oss på Nolltolerans mot mobbning är fantastiskt! De tio åren som vi funnits har lagt grunden för det förtroendet.

Vi ses på 20-årsjubileet!

Karl Dahl

Verksamhetsansvarig Nolltolerans mot mobbning.

Noll Tolerans mot Mobbning
Preventica AB
org.nr: 556863-8893
Tfn: 0200-38 50 50
Fax: 0200-21 06 66
www.nolltolerans.org
info@nolltolerans.org

Ansvarig utgivare
Karl Dahl

Produktion
Prinfo Welins, Örebro

Anna Odell

mobbades under skolåren: "Skolan och samhället kan göra mycket mer"

Vansinnigt tufft. Och förödande för självförtroendet. Så beskriver konstnären och filmregissören Anna Odell skolåren då hon blev mobbad, hånad, knuffad, skrattat åt och retad av sina klasskamrater. Erfarenheten har hon sedan använt i sina projekt för att undersöka beteenden, maktstrukturer och hierarkier i olika situationer.

Anna Odell är fram till filmen Återträffen mest känd för sitt kontroversiella examensarbete på Konstfack "Okänd, kvinna 2009–349701", då hon på Liljeholmsbron i Stockholm iscensatte en situation som hon själv tidigare varit med om när hon var sjuk. Hon filmade omhändertagandet. Syftet med projektet var att visa psykvården inifrån och synliggöra maktstrukturer inom vården. Projektet fick stor uppmärksamhet och en intensiv debatt följde. För eller emot. Var det konst, eller missbruk av allmänna skattemedel?

Maktstrukturer och hierarkier

Under hösten 2013 lockar Anna återigen uppmärksamhet genom sin debut som filmregissör, manusförfattare – och även huvud-

rollsinnehavare – för filmen Återträffen, som utsågs till Bästa film vid Guldbaggegalan 2014. I filmen använder Anna sin erfarenhet av mobbning för att undersöka maktstrukturer och hierarkier i en skolklass. När Nolltolerans pratar med Anna har hon fortfarande fullt upp med att åka runt och föreläsa och visa filmen.

Berör och engagerar

Hon säger att hon inte är så överraskad över uppståndelsen och drar även vissa paralleller med "Okänd kvinna-projektet" 2009. – Det är ämnen som berör och engagerar. Ett syfte med projektet har varit att få människor att tänka lite vidare än de brukar, och se saker ur fler perspektiv.

Anna Odell talar lugnt och eftertänksamt när hon berättar om sin svåra skoltid, och hur den präglade hennes liv och format henne som person. I nästan ett decennium utsattes hon för mobbning.

– Min skoltid var en ständig kamp för att få vara med och bli accepterad. Efteråt kan jag tänka att jag kanske borde ha gett upp tidigare, och låtit bli att gå till skolan. Det som händer är att man tappar tron på sig själv.

Hon förklarar att hon alltid hade stort stöd av sin mamma, men att hon slutade berätta efter låg- och mellanstadiet, eftersom det kändes som en ytterligare kränkning att tala om att hon "var värdelös och misslyckad".

Anna Odell får en guldbagge i kategorin Bästa manuskript för filmen 'Återträffen'.

Behövs utbildning

Anna tycker att skolan och samhället bör kunna göra mycket mer för att förhindra mobbning, och att bryta ett destruktiv beteende i en grupp.

– När mobbning pågår länge blir det som vilken rutin som helst, och till slut är de som mobbar kanske inte ens medvetna om att de mobbar. Det behövs utbildning kring problemet så att de som har ansvar kan hantera mobbningsproblematiken.

När Anna börjar arbeta med filmen Återträffen, var det 20 år sedan hon slutade nian. Bakgrunden till filmidén är när Anna får reda på att det planerats en klassträff, och att klassträffen sedan redan ägt rum och att hon inte varit bjuden. Med filmen ville Anna med hjälp av skådespelare undersöka vad det var man var rädd för när man valde att inte bjuda henne. I filmen håller rollkaraktären Anna ett väldigt direkt tal och konfronterar en av klasskamraterna som är värd för Återträffen. Hon frågar om han vet hur det är att vara utfryst, och ifrågasätter bland annat varför han som värd inte ens hälsat på henne.

"Ville föra en diskussion"

Det blir obekvämt och det är just beteendet i gruppen när någon gör det man normalt inte gör, som Anna vill utforska.

– Det är inte frågan om att jag vill ge igen eller hämnas, vad det ordet nu innebär här. Jag ville utforska hierarkier, gruppdynamik och hur vi vuxna förhåller oss till varandra och situationer som vi tidigare varit en del av. Efter första halvan av filmen kontakter jag därför att mina riktiga klasskamrater, för att bland annat visa dem första delen för att sedan kunna skriva manus för resten av filmen.
– Säkert kände några av dem obehag, men återigen var mitt syfte inte att skuldbelägga mina klasskamrater, utan att föra en diskussion utifrån vår gemensamma historia.

Anna förklarar att en förutsättning för att göra filmen var att hon kände sig så fri från sina tidigare erfarenheter som hon kunde bli. Att hon har kunnat gå vidare och har stärkts genom sina projekt, framför allt det omfattande arbetet med filmen Återträffen, råder det ingen tvekan om.

Hur mår du idag?

– Jag lever ett bra liv idag. Tycker inte alltid att livet är så lätt men väldigt spännande. Jag älskar att arbeta med stora projekt och arbetet med Återträffen och Okänd kvinna har gjort att jag vuxit som person och blivit starkare - och kanske framför allt tryggare i att vara mig själv.

Vad gör dig lycklig?

– Spännande människor och möten. Intressanta projekt. Gemenskap.

Vad blir nästa projekt?

– Jag inte haft tid att fundera ordentligt på nästa projekt ännu. Men det var otroligt roligt och lärorikt att jobba med film. Jag har en idé, men jag får vänta och utveckla den vidare när det lugnat ner sig lite, säger Anna.

Återträffen

Anna Odells regidebut Återträffen träffar åskådaren rätt i maggropen. Alla kommer att känna igen sig, men känslorna som uppstår är troligtvis inte av det angenäma slaget.

Det som slår mig tidigt är hur illa till mods jag känner mig. En känsla som följer mig ut ur salongen. Följdfrågorna kommer som ett brev på posten, varför känner jag så? Hur var jag som person under skoltiden?

Publiken bjuds på en inblick i informella hierarkier där de inblandade inte alltid förstår sin medverkan, genusstrukturer, identitet kontra gruppmentalitet som så tydligt styr vår skolgång tillika samhället i stort. Anna glider skickligt mellan såväl beteendevetenskap som socialpsykologi i sitt försök att finna svaret på hur vi kollektivt utestänger vissa.

Embryot till filmen föddes efter att Anna fick reda på att de övriga före detta klasskamraterna haft en återträff som hon inte blev bjuden till. Hon ställer sig frågande till varför inte hon var bjuden, förväntade de sig att hon skulle ställa till med en scen?

Filmen är uppdelad i två delar. Den första delen heter "talet" och är en rekonstruktion av hur festen skulle kunnat se ut om hon varit bjuden. Den andra delen heter "möten" och är en återskapning av faktiska möten som Anna haft där hon bjudit in sina riktiga klasskamrater för att se filmen. Dock är det även i del två skådespelare som står för rollgestaltningarna. I en intervju i Svenska

Dagbladet svarar Anna på frågan om varför inte del två är dokumentär: "jag vill inte hänga ut människor, utan visa på hur mobbing kan gå till".

I första delen får vi se hur Anna, efter att värdalet klingat ut, håller ett eget tal. Där hon ifrågasätter föregående talares bild av skoltiden. Hur han kan tycka att allt var frid och fröjd när hon var marginaliserad, utfryst och mobbad. Hon refererar exempel efter exempel på hur hon blivit utsatt för den ena efter den andra av de övriga klasskamraterna. Resten av klassen försöker tysta henne, "men vi var ju bara barn" och "det är väl inte rätt forum för ditt terapiande". Festen fortsätter men Anna fortsätter att försöka få svar, hon söker upp den ena efter den andra. Till slut får de nog, efter att ha blivit utskälld blir Anna handgripligen utslängd från festen in i en väntande taxi.

I den andra delen får vi följa hur Anna försöker komma i kontakt med sina klasskamrater för att få till stånd ett möte. Hon berättar öppet och ärligt om hur hon spelat in den första delen och att hon gärna vill att de ser den för att diskutera innehållet. Det märks tidigt att få är intresserade av att vara delaktiga, de ger diverse undanflykter och kommer inte på bokade tider. Men några ställer upp. Dessa möten leder i stort sett alla till efterkonstruktioner från kamraternas sida. De har aldrig sett sig själva som mobbare, och håller inte med om vissa bilder. Exempelvis är det ingen som vill erkänna att de varit ansvariga för inbjudningar till festen.

Film som berör, lämnar utrymme för egna reflektioner och tvingar en till att se sina egna brister är film när den är som bäst. Anna Odell har utan tvekan skapat en sådan film.

Några röster om filmen Återträffen

Jag såg "Återträffen" på Bio Roxys skolbio tillsammans med ett flertal gymnasieelever. Efter filmen fick jag en pratstund med fem stycken tjejer som studerar Barn- och Fritidsprogrammet på Risbergsskolan i Örebro. Jag var nyfiken på hur de uppfattade filmen, här är deras svar:

Evelina Widmark: Jag tyckte filmen var helt okej. Man kan se att hon (Anna Odell) haft det tufft. Men det är också intressant att hennes gamla klasskamrater hade så olika bilder av vad som hade hänt.

Moa Talbäck: Det här är faktiskt andra gången jag ser filmen. Jag såg den med mina föräldrar

för någon vecka sedan. Man förstod mer nu, man såg liksom andra grejer den här gången. Sen tycker jag att det blir tydligt att klasskompisarna inte är helt ärliga när de tänker tillbaka på skoltiden.

Linnea Berglund: Den var bra men ganska konstig, man hängde inte med hela tiden. Men

jag kan inte förstå varför klasskompisarna skyller ifrån sig och inte vågar stå för det.

Anna Lohman: Anna verkar ju ha ett speciellt sätt, men jag förstår inte varför hon måste ta upp allt? Jag har själv blivit utsatt och jag skulle aldrig göra så. Jag vill hellre lägga allt det bakom mig.

Emma Buxbaum: Det är väldigt verklighetstroget, sånt där händer ju hela tiden. Jag förstår att hennes klasskompisar inte vill erkänna allt de gjort, man vill nog helst förtränga alla sådana sidor. Men det är starkt av Anna att våga ta upp det, jag önskar jag hade hennes mod.

VÅGA VA DIG

Linda var blott 13 år när hon tog sitt liv. Kränkningar hon tvingades utstå från klasskamrater blev för mycket. Hennes familj har sedan dess arbetat för att få stopp på mobbning. De startade stiftelsen "Våga va dig själv" till hennes ära.

Arne och Lena Falkbäck driver tillsammans med döttrarna Sanna och Emelie stiftelsen Våga va dig själv. Mottot är att "motverka utanförskap hos ungdomar genom goda exempel och positiva aktiviteter".

Under mitt och Arnes samtal är det tydligt att han brinner för frågan om utanförskap och mobbning. Men som han själv beskriver

det har engagemanget alltid funnits där, även innan Lindas tragiska bortgång. Både han och Lena har alltid varit delaktiga i döttrarnas skolgång. De ställde upp som klassföräldrar och hjälpte till på alla sätt de kunde.

- Exempelvis så behövde skolan som tjejerna gick på rustas upp, men det fanns inga pengar till det. Så vi i föräldrarådet tog tag i det själva. Vi kontaktade lokala företag och fick på så sätt tag i det vi behövde, som färg och virke.

Början på 2005 var en turbulent tid på Lindas skola, ett flertal omorganisationer och sjukskrivningar fick till följd att det rådde en orolig stämning. Mitt i detta utsatte ett antal av Lindas klasskamrater henne för sexuella kränkningar. De pågick fram till påsklovet i mars då ledigheten blev en fristad från hennes plågoandar.

- När Linda kom tillbaka från lovet så startade det igen. Det var speciellt en kille

SJÄLV!

som sa saker, du vet kallade henne för hora och liknande. Men Linda var stark. Hon konfronterade killen och sa till honom att sluta, att hon inte alls var någon hora. Det gillade inte den här killen, så han knuffade omkull henne och hotade henne med att han och hans släktingar skulle ta livet av henne. Innan hon gick sa han åt henne att ta sitt eget liv. Det var den sista dagen i Lindas liv.

Den första tiden efter Lindas bortgång handlade framförallt om att samla familjen, att hitta ett gemensamt sätt att hantera sorgen. De sökte vägar att gå framåt, att fortsätta leva. Exempelvis berättar Arne att döttrarna Sanna och Emelie erbjöds att stanna hemma resten av terminen men ingen av dem ville det. De vill fullfölja det de påbörjat.

En natt vaknade Arne av en idé, ingen ska behöva gå igenom det Linda gjorde. De skulle starta någon form av hjälpinsats för barn och unga. På årsdagen för vad som

skulle varit Lindas fjortondeårsdag startades stiftelsen Våga va dig själv! Namnet kom från familjens motto.

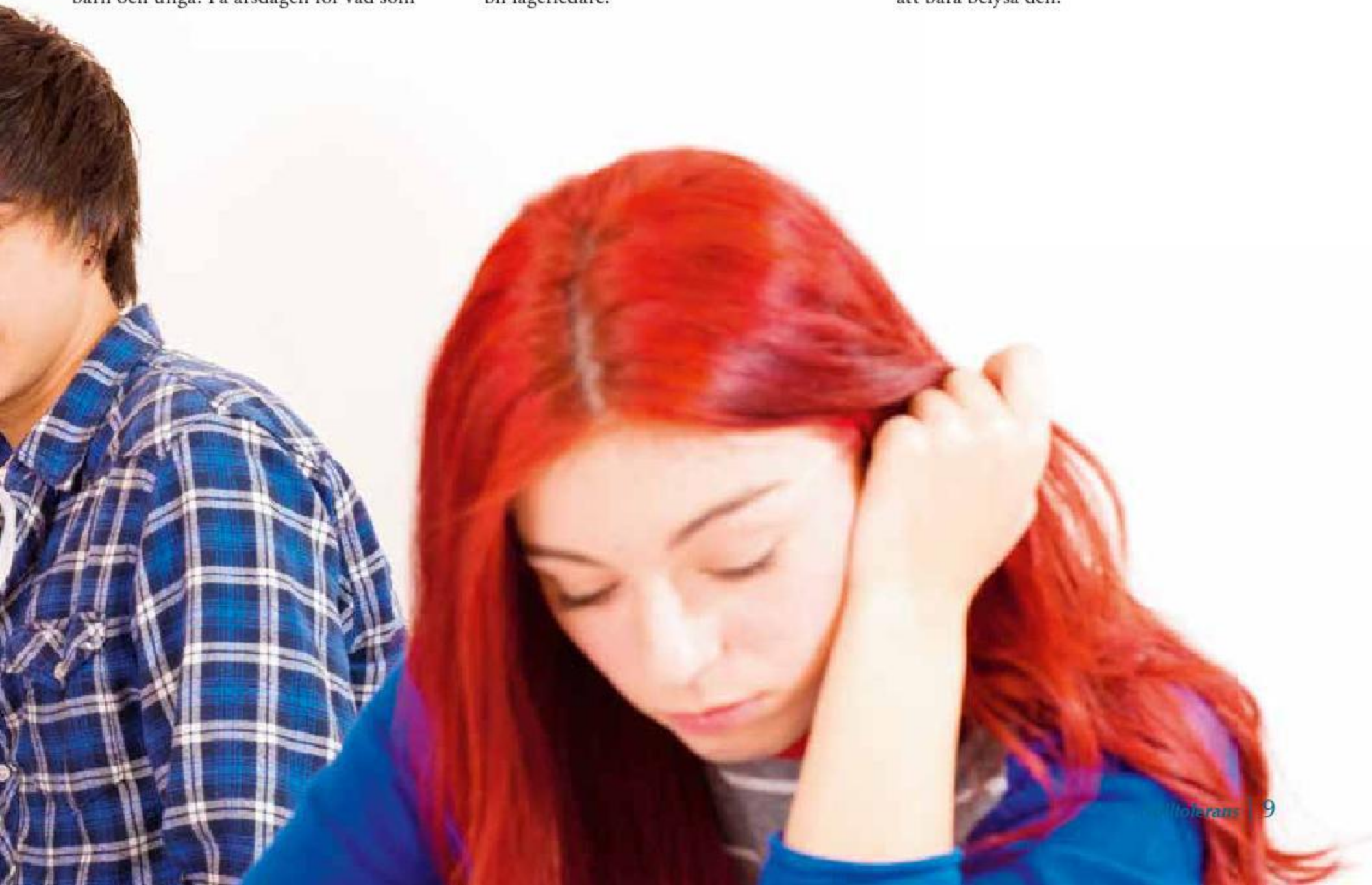
- Under hela tjejernas uppväxt har vi sagt att om någon inte kan acceptera dig för den du är ligger felet hos dem, inte hos dig; Våga va dig själv! Så det kändes självklart att stiftelsen skulle heta det.

Sedan starten 2005 har stiftelsen anordnat en rad olika aktiviteter, bland annat ett återkommande sommarläger på Flatön för ungdomar mellan 12 – 15 år. Lägre har varit väldigt uppskattat av både arrangörerna och ungdomarna. Så till den grad att de ungdomar som fyllt sexton tycker att det är alldeles för tråkigt att inte få följa med. Det har Arne och Lena löst, de som är över femton ges nämligen möjlighet att söka en plats som lägerledare. Till en början är de juniora lägerledare och får gå på ledarutbildning i stiftelsens regi, för att senare få bli lägerledare.

Varje år arrangeras Våga va dig själv-dagen som är turnerande inspirationsdag runt om i Sverige. Starten skedde i Stockholm i januari 2006 och hade föreläsare som dåvarande skolminister Ibrahim Baylan, skådespelaren Stefan Sauk och framlidna VD:n för Fryshuset, Anders Carlberg.

Nu i februari 2014 kommer de att hålla sin femtonde Våga va dig själv-dag! Det innebär att de sedan starten anordnat femton stycken inspirationsdagar på nio år. I samband med inspirationsdagen delas även varje år ut ett stipendium till personer/grupper som verkar i enlighet med stiftelsens motto.

- För att få till stånd en förändring tror jag det är viktigt att inte slåss mot skolan. Det handlar inte om att peka ett beskyllande finger. Vi måste gemensamt arbeta för att lyfta problematiken till ytan; politiken, skolan, föräldrar och närsamhället. Det handlar om att lösa problematiken, inte om att bara belysa den.

Kompisväskan

I februari lanserar projektet "Daghem utan mobbning" Kompisväskan. Det är en väska fullspäckad med material som personal på daghem, vårdnadshavare kan använda i ett mobbningsförebyggande syfte.

Daghem utan mobbning är ett projekt som ligger under Folkhälsan i Finland. De arbetar med materialproduktion som kan användas av personer som jobbar med barn och unga, för att i ett så tidigt skede som möjligt uppmärksamma barn som ligger i riskzon för att hamna i ett utanförskap.

Ska vi stänga vissa sociala nätverk?

Den sociala nätverkssidan ask.fm har kritiserats efter att ett flertal ungdomar har utsatts för grova kränkningar. Det har lett till att ett flertal kommuner valt att blockera åtkomst till sidan på kommunens skolor. Ett beslut som Barn och elevombudet (BEO) Caroline Dyrefors Grufman välkomnar.

Ask.fm är ett sorts frågeplank där användare kan ställa frågor och ge svar till varandra. Det kan ske helt anonymt vilket i vissa fall lett till grova kränkningar. En flicka uppger exempelvis att hon blivit uppmanad "att gå och dö".

Kvällspressen rapporterade redan i augusti 2013 om ett uppmärksammat fall i England. Den fjortonåriga flickan Hannah Smith blev utsatt för flertalet grova kränkningar och tog därefter sitt liv.

Hovrätten skärper straffet

Den 45 åriga man som dömdes i tingsrätten efter att ha försökt få ett antal flickor att posera i webbkamera, där ett av offren var den trettonårig flicka från Kumla som tog sitt liv, har fått sitt straff skärpt.

Hovrätten höjer fängelsestraffet från två år till tre och ett halvt år. Åklagaren Pia Åsberg tycker dock att straffet är för mildt och yrkade på att mannen även skulle dömas för våldtäkt på en av flickorna. 45-åringen hävdar fortfarande sin oskuld och vill att fallet tas upp i Högsta domstolen.

Smärtgränsen

Filmen Smärtgränsen (Después de Lucía på originalspråket) var Mexikos oscarsbidrag 2013 men har gått många obemärkt förbi. Det är en gripande historia som kommer att sätta dina känslor i brand.

Alejandra och hennes pappa Roberto flyttar till en ny ort. Alejandra börjar in en ny skola och är en till en början en aning blyg men välkomnas så småningom av klasskamraterna. Sen kommer festen. Alejandra blir full och har sex samtidigt som allt filmas med en mobilkamera. Filmklippet läggs ut på internet och hon blir utsatt för mobbning.

Idol-Danny försvarar mobbad flicka

Ett nytt uppmärksammat Instagram-fall har uppdagats i Borås. Den utsatta sextonåriga flickan har under en längre tid mordhotats och mobbats via den sociala nätverkssidan Instagram. Förövarna skapade ett Instagram-konto som de döpte till "Alla hatar X" och lagt ut bilder på flickan som sedan kommenterats med bland annat direkta dödshot. Då flickan är ett stort "fan" av artisten Danny Saucedo blev också han "taggad" i en av bilderna. Detta fick Danny att skriva ett inlägg för att stötta offret: "Bry dig inte <3 du är så mycket bättre än de som trycker ner dig. Låt det rinna av. Kärlek".

Att förebygga mobbning i skolan

Legitimerade psykologen och skolforskaren Roger Ellmin har sett över de senaste tio årens forskning om mobbning i skolan och beskrivit sina fynd i boken "Att förebygga mobbning".

Boken bjuder dels på en historisk överblick samt en genomgång av aktuell och relevant forskning. Sedan presenteras konkreta förslag till hur skolan kan agera för att bemöta mobbningsproblematiken.

"Starkt samband mellan mobbning och självmordstankar"

Anders Bjernhed, kriminalvårdare/beteendevetare suicidprevention, debatterar i Göteborgs Posten om vikten av att arbeta mot mobbning för att minimera självmordsrisken. I debattinlägget refererar Anders Bjernhed bland annat till det uppmärksammade fallet där två chefer i Krokums kommun dömdes av tingsrätten för vållande till annans död. Enligt Anders kan en lösning vara att ha fler välinriktade insatser för skolvärlden. Insatser som berör både skolledning, skolpersonal och föräldrar i en symbios. Det ska ske i samverkan med en ömsesidig respekt för varandras roller. Läs mer här: <http://www.gp.se/nyheter/debatt/1.2286980-sjalvmordstankar-maste-foljas-upp-i-ett-tidigt-skede>

Nätmobbing bland vuxna

Det är lätt att tro att nätmobbing endast drabbar barn och unga men enligt Sandra Jönsson, forskare på Malmö högskola, sker det även i arbetslivet.

Sandra Jönsson driver ett forskningsprojekt på Malmö Högskola vars syfte är att ta reda på hur vanligt nätmobbing är i arbetslivet samt vilka konsekvenser det får för både den anställda och organisationen som helhet. Enligt undersökningsföretaget Novus har fyra av tio privattjänstemän upplevt mobbning på jobbet. Det vanligaste tillvägagångssättet är "prat bakom ryggen". Sandra Jönsson beskriver nätmobbing som mer subtil: "Det kan handla om att man inte får vissa utskick eller att man manipulerar och vidarebefodrar e-post till personer som inte ska få kännedom om innehållet och på så vis hamnar den som drabbas i dåliga dagar".

Läs mer och lyssna på en intervju med Sandra Jönsson här: <http://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=96&artikel=5793984>

Stark och snäll

På initiativ av den ideella föreningen "Hela Handen" anordnades under vintern en temavecka om mobbning i Kumla.

Arrangemanget var ett samarbete mellan flera föreningar, organisationer, studieförbund, kyrkor och Kumla kommun. Syftet med veckan var, enligt Hela Handens ordförande Ulrika Svärd, att lyfta fram vikten av att både våga vara stark och snäll. Hon vill att veckans deltagare ska fundera över sina egna värderingar, attityder och förhållningssätt.

På programmet stod flertalet aktiviteter för boende i Kumla området så det fanns något för alla åldrar under veckan. Exempelvis anordnades bland annat föreläsningar, workshops, filmvisningar för barn och unga, trolleri och pyssel för de minsta barnen i Kumla stadsbibliotek, samt en tävling för elever i årskurs sex som gick ut på att skapa en logotype för "Stark och snäll". Men även en minimässa arrangerades där allmänheten bjöds in för att träffa andra aktörer som arbetar med mobbning. Nolltolerans mot mobbning var en av utställarna.

Mässan började med en högst personlig föreläsning av Ulrika Svärd. Hon berättade öppet och ärligt om sin uppväxt, om hur hon under låg- till mellanstadiet systematiskt blev utsatt för mobbning och kränkande behandling. Efter Ulrikas föreläsning visades ett antal kortfilmer som exemplifierade olika typer av mobbnings-situationer. Sedan delades åskådarna in i mindre grupper för att diskutera innehållet i filmklippen för att sedan lyfta tankarna i hela gruppen. Det blev en djup diskussion om allt från vikten av att engagera sig i sina barns skolgång som exempelvis genom att bli klassföräldrar, behovet av rastvaktsystem till vad mobbning faktiskt är.

Workshopsprogrammet avslutades med en tipspromenad där frågorna handlade om både föreningen Hela handen och mobbning i stort. Till vinnaren tilldelades ett presentkort på en gratis lunch på Henkas bar och restaurang. Sedan var det ytterligare en prisutdelning, nämligen vinnaren av logotyp-tävlingen. Valet föll på eleverna i årskurs sex på Vialundsskolan som knep segern.

Efter det fick deltagarna chansen att gå runt bland utställarna och ställa frågor, titta på material och diskutera framtida samarbeten.

Elisabeth Andersson Hult

Karl Dahl

Christina Kopperud

Källby

Under hösten kontaktade Christina Kopperud från Götene Pastorat Nolltolerans mot mobbning. Hon var intresserad av att anordna ett föredrag om mobbning i samarbete med Källby gårds grundskola.

Christina berättade att hon ville genomföra en större satsning för hela grundskolan i Källby och att hon även involverat Källby gårds rektor, Elisabeth Andersson Hult i projektet. Tillsammans arbetade vi tre ihop ett program för föräldrar till barn på lågstadiet och mellanstadiet. Fokus för utbildningen skulle ligga på sociala medier, nätmobbning och tips och idéer för föräldrar. Vi bestämde att vi skulle dela upp föräldragruppen då diskussionerna och frågorna troligtvis skiljer sig beroende på åldern på barnen.

Det första tillfället ägde rum onsdagen den femte februari då undertecknad träffade ett antal föräldrar till mellanstadieläver som går på Källby Gårds grundskola. Det var en kvällsföreläsning om ovanstående punkter som skulle hålla på i cirka en timme, jag blev kvar över två timmar.

Under kvällen diskuterade vi mobbningsproblematiken och vikten av samarbete mellan skola, vårdnadshavare och närsamhälle. Tillsammans såg vi även vår egenproducerade spelfilm "Escape – en film om nätmobbning". Med utgångspunkt från filmen diskuterade vi även nätmobbning och olika problemsituationer som kan tänkas uppstå i användandet av sociala medier bland våra barn och unga.

Vi diskuterade även grooming (när någon tar kontakt med andra för att längre fram begå sexuella övergrepp).

I februari var jag tillbaka i Källby för att träffa föräldrar till barn som går på lågstadiet. Utöver alla föräldrar som närvarande hade vi även besök av pressen i form av reporter Matz Nilsson från Nya Lidköpings-Tidningen.

Karl Dahl

Produktionsdagboken: Så

Fredagen den 13 september träffades ett avtal med produktionsbolaget Pophunters om att producera en spelfilm om mobbning för åldrarna 10 till 12 år, arbetsnamnet är tills vidare Projekt X.

Arbetet påbörjades under hösten med framtagandet av en synopsis. Det gjordes i samarbete med referensgrupper sammansatta av elever i mellanstadieåldrar. Målet är att hitta en trovärdig historia som återspeglar situationer och miljöer där mobbning ofta förekommer.

Den färdiga synopsisen gick sedan till projektets regissör, Anette Skåhlberg, och projektledare Annette Stavenow, för manusproduktion. Manuset är ett levande väsen och det har kontinuerligt justerats i

samarbete med referensgruppen för att hitta rätt ton ibland annat språket som används.

Nästa steg var att lokalisera inspelningsplatser för filmen. Det gick faktiskt förhållandevis enkelt då Nannaskolan i Uppsala (en grundskola med estetisk inriktning) tidigt visade intresse av att få vara delaktiga. Utöver att tillhandahålla inspelningsplats anordnades även filmens casting där och en mängd av deras elever var intresserade av att få vara med i filmen.

växer vår nya film fram!

Den 11 december organiserades castingen och intresset var jättestort. Det kom 37 förväntansfulla ungdomar som alla ville vara delaktiga i filmproduktionen. Provfilmningen pågick under hela dagen med endast ett kort avbrott för lunch. Merparten av alla sökande var väldigt duktiga framför kameran, vilket troligtvis beror på att i stort sett samtliga studerar estetiska inriktning. Dessvärre krävs endast fyra personer för de större rollerna, men många av de övriga kommer att få vara med i produktionen som statister.

Tio förväntansfulla elever valdes ut för en andra provfilmning. De fick genomföra olika teatrala övningar med regissör Annette Skåhlberg för att hon skulle ges tillfälle att se vilka gruppkonstellationer som passade bäst, vilka som skulle agera "offer och förövare" i filmen med mera.

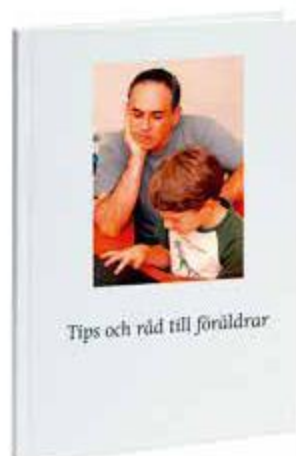
På alla hjärtans dag genomfördes en rekognosering av inspelningsplatserna. Hela filmteamet var med, det vill säga; fotografen, regissören, inspelningsledaren och pro-

ducenten. Tillsammans bestämde vi vilken teknik som behövdes samt pratade ihop oss så att inspelningen flöt på som den skulle.

På vår hemsida:

www.nolltolerans.org

finns mängder av material att fritt ladda ner och använda!

Gör som över 40 000 andra, ta del av våra kostnadsfria material!

För du har väl inte missat att allt utbildningsmaterial kring mobbning, nätmobbning, sociala medier m.m. finns för gratis nedladdning på www.nolltolerans.org?

Våra utbildningsmaterial är framförallt framtagna för dig som arbetar med barn och unga, men självklart är det fritt fram för dig som är intresserad av frågan. Du kan själv välja vilka av texterna som passar just dig och din klass/elevgrupp/fritidsgrupp. Självklart får du ändra om i lektionsordningar, övningsordningar och på så sätt anpassa lektionerna helt efter dina/era specifika förutsättningar. Fokus i samtliga material ligger på att hjälpa dina elever att börja förstå deras egen

inre värld, med alla tankar och känslor som finns där, att börja lära dem att kunna skilja på olika känslor och hur man uttrycker dem utan att skada sig själv eller andra, att börja förstå vad som händer och kan hända när man är med kompisar. Och sist, men inte minst, att kunna få en förstärkt självkänsla som gör att man inte behöver bli ett offer för negativt gruppträck eller utanförskap under uppväxten.

Välkommen in på hemsidan!